

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 17. 18. & 19. lib. Numeri, in quibus describitur Electio Aaronis à Deo facta per signum Virgæ germinantis. Obligatio & Salarium Sacerdotum, quarundam rerum pro immundis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

currit: plenitudo nihil recipit, nisi quod nihil est: ideo superbia, quæ sui reputatione est aliquid, cœlō non potuit capi, quia illud jam impleverat gloria Domini. Sed nec in terra locum invenit, quia & illam teste Jeremiā: impleverat gloria Domini. Restabat ergo Angelis, zelō elationis & superbiæ inflatis solus Tartarus, locus videlicet, qui creditur à Deo vacuus. ô Christiane Lector! ut locum hunc super fugias, fuge omnem elationis & superbiæ zelum, & Moysen imitatus zelare zelō gloriæ Dei quâ amplicandæ quâ conservandæ, & habebis pro mercede zeli hujus cœlum humilium Patriam.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 17. 18. & 19. lib. Numeri, in quibus describitur Electio Aaronis à Deo facta per signum Virgæ germinantis. Obligatio & Salarium Sacerdotum, quarundam rerum pro immundis habendorum descriptio, Ritusque aqua lustralis & cinerum.

N. 157. Considera I. QUAM longè ab omni passione abesse debeant Electiones Prælatorum: ne enim Moyses videretur carnali amore excæcatus, Germanum suum in Sacerdotem elegisse; hinc voluit Deus, per Prodigium aliquod Aaronis à se ipso factam electionem testari, virgâ aridâ apud ipsum germinante, Electores sanè gerere se debent ut Judices, quos oportet sedendō sententias proferre: prout autem sessio significat pacatum & tranquillum animum, ita oportet in eligendo habere mentem à passionibus minimè agitam. Talem habuere ab exemplo Moysis instructi Israëlites, quando Judic. 1. post mortem Josue electuri Ducem, consuluere Dominum dicentes: *Quis ascendet ante nos, & erit Dux belli?* talem habuit Vates regius, quando Successorem Regni declaraturus dixit majoribus: *de filiis meis elegit Deus Salomonem, ut sederet in Throno Regni Domini super Israël* 1. Paralip. 28. Talem habuit Jehu scribens litteras 4. Reg. 10. Samaritiam, Optimatibus civitatis imperans: *Eligite meliorem, & eum, qui vobis placuerit de filiis Domini vestri, & ponite eum super solium Patris sui, & pugnate pro Domo Domini vestri.* Talem habuere Apostolici Viri, quando Act. 1. v. 23. post ascensionem Christi convenere, infelicissimi Judæ dignum Successorem electuri: tunc enim statuere duos Joseph, & Matthiam, orantesque dixere: *Tu Domine, qui nosti corda omnium, ostende, quem elegeris*
ex

ex his duobus unum accipere in Ministerium hujus & Apostolatûs. Nihil refero de electione Stephani & Philippi Act. 7. v. 5. Pauli & Barnabæ Act. 13. v. 2. Quas constat absque ulla passione institutas esse. Trident. Sess. 24. de Reformat. c. 1. Hanc Electoribus Regulam præscribit, sub gravi culpa rigidaque observandam pœna: *Electores alienis peccatis communicantes mortaliter peccare, nisi quos digniores & Ecclesia magis utiles ipsi judicaverint, præfici diligenter curaverint.* Dictat enim Justitia legalis, ut bonum commune omni meliori modò moraliter possibili promoveatur, & Justitia distributiva id sibi primò deberi locò contendit, ut in officiorum publicorum distributione anteferantur illi, quibus potiora sunt merita. Ipsa pariter Justitia commutativa per pactum tacitum jus eligendi tribuisse censetur, ea sub conditione exercendum, ut melius prospiciatur bono Ecclesiæ, eligendò meliorem dignioremque. His autem stantibus necesse est, abjici debere, quidquid passionem sapit. Christus Dominus, summum aliàs Virginæ Matris exhibens honorem & amorem, dum è cruce pendens, sub ea stantem cerneret, non Matrem, sed Mulierem illam compellavit, dicens: *Mulier ecce filius tuus!* quæres causam hujus? en patulam habes. Egit ibi electorem, unum ex duobus supplicii sociis eligens ad gloriam, alterum ad pœnam: ubi autem agitur persona electoris: nec matris, nec fratris, nec consanguinei nomen vel à longè audiri oportet. Vide ergo Christiane! quàm impartialem te hæcenus gesseris in electionibus à te factis? nonne aut propinquitatis amor, aut auri fulgor oculatum te fecit, quem in tali negotio oportuisset esse penitus cæcum? sanè inter electos & prædestinatos ad æternam gloriam aliquando non comparebis, si indignum eligas & promoveas, tali motivò adductus.

Cæterum sicut Doctrina saluberrima multumque ponderanda in hoc capite 17. proposita est electoribus, ita non dispar in sequenti pro ipsis ad dignitates & officia ecclesiastica electis datur legenda. His namque versu 20. præcipit Deus: *In terra eorum nihil possidebitis, nec habebitis partem inter eos, ego pars & hereditas tua in medio filiorum Israël.* Si ergo sola hæreditas talium Ecclesiasticorum est Deus, quid aliud necesse est sequi, quàm ipsos prorsus à negotiis & terrenis lucris deberi extraneos esse. Priusquam Christus Dominus in Cœna ultima ordinaret Apostolos Sacerdotes, de illis loquens, auditus est dicere Joan. 17. *De Mundo non sunt,* Indicans; quòd etsi ad hoc sublime My-

sterium electi, homines esse non desinant, eos tamen ita vivere oporteat, ac si hominem mundanum penitus exuissent. Persona olim in Sacerdotem electa prohibebatur plangere proprium parentem, cujus rationem assignat Philo Hebræus lib. de Monac. asserens ibidem: *Cum enim Sacerdos sit Deo dicatus, oportet eum ab omnibus cognationis suae affectibus abdicari &c.* Quid ergo dicendum de Sacerdotibus, aut aliis personis ad dignitates ecclesiasticas electis, quæ dies noctesque insumunt huius sæculi negotiis? quæ nihil aliud cogitant, aut somniant, quàm de exaltandis domibus, ampliandis prædiis, colendis hortis, augendis pecorum gregibus, ditandis nepotibus, nobilitandis familiis? quæ ob vile lucrum se eò usque demittunt, ut abjectis etiam hominibus adulentur, litigent in tribunalibus, debitores premant, nundinas frequentent, usuras exercent?

N. 158. *Considera 2.* Quòd si Deus pro immundo voluerit haberi *Vas carens operculò*, quantò magis pro immundo habendum sit os hominis, ad effutienda quævis obvia dicta semper apertum. *Si quis putat, se religiosum esse non refrenans linguam suam, ait Jacobus cap. 1. Sed seducens cor suum, huius vana est Religio.* Ut vitrum distillatos magni pretii liquores continens, si habeat orificium malè custoditum, evanescere facit subtiles spiritus, ita oris lingua malè custodita omnes fervidæ devotionis spiritus amittit. David vir secundum cor Dei, rogans: ut sua exaudiretur oratio, non honores, non pecunias, non liberos, non grandes exercitus, non splendida palatia, non victorias, sed unicam oris clausuram & linguæ frenum pro primo petitionis suæ scopo habuit, Psal. 140. exclamans: *Pone Domine custodiam ori meo &c.* Nam teste S. Laurent. Just. nihil ita incongruum homini, Deo famulanti, & ad perfectionem tendenti reperitur, sicut effrenata lingua, nullò considerationis moderamine religata, quæ omnem mentis unitatem dissipat & occidit. Sunt, qui magnæ sibi pietati ducunt, si in tantum suam coerceant linguam, ut non in blasphemias relaxent, non perjurent, non spurcicias exspuant, non graves loquantur detractiones, licet interim, quidquid in buccam venerit, effundant, nullâ habitâ ratione tremendæ illius sententiæ, quàm Christus Matthæi 12. legitur pronuntiâsse, inquires: *Dico enim vobis, quoniam omne verbum otiosum, quod locuti fuerint homines, reddent de eo rationem in die iudicii.* Videntur hi ore linguaque suâ haud aliter uti, quàm Domitianus parvulò cultellò, quò nihil aliud quàm muscas configere assueverat, sepositis interim Regni gubernandi curis.

Quis

Quis non irrideat, & culpandum dicat agricolam, semen in ventum spargentem? talem hęcle se profitetur Christianus, in otiosis sermonibus frequens, utpote qui verba aut divinę laudis, aut fraternę ædificationis, aut etiã honestę recreationis semina, dum imprudenter effutit, in vanum abjicit. Notarunt physici. duos dari in lingua nervos, quorum beneficiõ partim cum cerebro, partim cum corde connectatur. Docet inde natura: linguam cum utroque membro adẽ concordem debere esse, ut cerebri impulsu prudenter, & cordis dictamine sincerẽ loquatur. Hinc qui illam resolvit in verba merẽ otiosa, eã prorsus abutitur indignus, cui os tam nobilẽ organõ sit instructum. Imitatur Nabuchodonosorem, qui mutatus in bovem, linguã aliter non utebatur, quã ad mugiendum cum tauris. at opponet forsan garrulus quispiam verba Apostoli Jacobi dicentis c. 3. *Linguam nullus hominum domare potest.* Reponam ego consilium, quod suggerit S. August. Serm. 4. de Verb. Dom. asserens. *Deus queratur, ut dometur homo.* Sicut ad domandum elephantem, camelum, equum, aut aliam bestiam, quę nunquam eõ reduci potest, ut ori suo frenum ipsa imponat, *queritur homo*: ita ad domandam hominis linguam, quę Apostolõ teste per hominem frenari nequit, quærendus Deus, quærendus inquam cum Davide per preces superius citatas. Quæsit admirandus ille Ephrem, qui è vita discessurus testari de se valuit: nullõ modõ in omni vita mea sermo stultus egressus est ex labiis meis. Quæsit S. Nicetius Episcopus Lugdunensis, qui Suriõ teste in ejus vita; nulla verba, nisi pia & sancta loquebatur, otiosa vel jocosa nunquam: contumeliosa verõ vel in se vel in alios coniecta negabat esse audienda; eõ quõd ex animi forent fervore prolata. Quæsit S. Catharina Senensis, ut Rodriquez p. 2. tract. 2. c. 13. refert, huic Sermocinationes de Deo adẽ videbantur jucundę, ut æquõ animõ ferre non posset, si quempiam res ludicras seriõ tractantem audiret. Quæsit demum, ut sileam plures alios, S. Ignatius Lojola, cujus sermo lib. 5. vitę c. 6. semper exstiterat sententiis gravis, simplex, parcus, consideratus; quare nunquam rationem præcurrebat inconsiderantia. Cum his laudatis linguę orisquę sui custodibus tu Christiane per preces queras Deum, & quærendõ invenies juxta illud æterni Verbi promissum: *qui querit, invenit &c.* precibus adde juxta præceptum Dei v. 18. cit. capit. *aquam vivam lacrymarum, & cinerem contriti pectoris.*

FASCI-